

altid var drøj, andre, at de ved de første Børn godt kunde holde ud at arbejde i hele Perioden, men at det kneb, naar man kom højere op i Rækken (saaledes ved det niende Barn), atter andre, at de var saa daarlige, at de maatte nedlægge Arbejdet længe før Nedkomsten; mange er daarlige paa et tidligt Tidspunkt af Svangerskabsperioden og maa derfor holde op at arbejde en Tid, og har da ofte Vanskelighed ved at faa Arbejde igen. Efter dette mener jeg ikke, der er nogen Basis for i Almindelighed at holde den svangre Kvinde borte fra Arbejdet et bestemt Tidsrum. Men hvorledes stiller det sig ved de forskellige Arter af Arbejde, er der noget specielt Arbejde, som man maatte sige, den svangre Kvinde ikke burde udføre? En finder det svært at sidde stille hele Dagen, mens dette ikke synes at have generet en anden ved akkurat samme Arbejde; en, der sad ved en Metalskæremaskine, hvor Maskinen udløstes med højre Ben, maatte holde op, begrundet paa den Stilling, hun maatte holde det venstre Ben i, som hun ikke brugte, en anden, der sad ved en Stansemaskine ogsaa med Fodudløsning, følte sig ikke generet af Arbejdet — muligvis var Stillingen der noget bekvemmere — mange har sagt, at det at løfte og bære var det, der var dem mest besværligt, mens andre paastaar, at de havde faaet et bestemt Tag, naar de løftede, saa det ikke generede eller skadede. Almindeligt er det, hvor det kan lade sig gøre, at Kammeraterne hjælper med at bære og løfte, det er noget, de ordner indbyrdes mellem sig, ligesom man ogsaa undertiden ser, at de svangre Kvinder bliver sat til lettere Arbejde, hvis det, de har, er dem for svært. Oftest er det ikke hele det Arbejde, den gravide Kvinde har, der forekommer hende besværligt, men kun en lille Del deraf, mest hvad der har med Løftning at gøre. Angaaende Væverskerne har man ofte hørt fremført, at de for at knytte Traadene maa bøje sig langt over Vævene, saaledes at de kan komme til at trykke Underlivet mod Maskinen; imidlertid er der stor Forskel paa Vævenes Højde og Størrelse, ligesom paa Kvindernes Højde og Størrelse, hvorfor det er meget forskelligt, om en svanger Væverske kan komme til at trykke sit Underliv. Paa et Væveri traf jeg en svanger Kvinde, hun havde været en af de hurtigste Vævere, havde passet 12 Maskiner, hun følte sig meget medtaget af sit Svangerskab — der var kun gaaet $1\frac{1}{2}$ Aar siden det forrige Barns Fødsel — og kunde ikke passe de 12 Væve mere, hvorfor man havde givet hende nogle andre Arter af Væve, saa hun kun skulde passe 4. Jeg saa paa, at hun arbejdede, spurgte hende ud om, hvad der generede hende mest i Arbejdet, og talte om Trykken af Underlivet. Hun erklærede, at der ikke var noget bestemt, der generede hende særligt ved Arbejdet, men at det blot i Almindelighed var drøjt for hende, og med Hensyn til den Trykken troede hun ikke, det havde noget at sige, da hendes Moder, der havde været Væverske og arbejdet saa godt som til sidste Dag hver Gang, havde født en halv Snes Børn, der alle havde været sunde og raske.

Paa Basis af de Udtalelser, jeg har faaet, forekommer det mig ikke, at der er nogen bestemt Art af Arbejde, man i Almindelighed kan sige, at ingen svanger Kvinde bør udføre, selv ved specielle Arter af Arbejde lader det til, at store individuelle Forskelligheder gør sig gældende. I Praksis vilde det være meget vanskeligt at afgøre, f. Eks. præcist hvilket Maskinarbejde, der ikke burde udføres af svangre Kvinder. Noget andet er, at man kan søge at forbedre de Forhold, hvorunder Arbejdet udføres, ved en Stansemaskine f. Eks. Arbejdsstolen og Fodunderlaget, saaledes at man i det hele faar en bekvemmere Arbejdsstilling; med Forsigtighed maa man dog gaa frem paa dette Omraade, at ikke Arbejdsgiveren foretrækker at afskedige Arbejdersken — der hersker nogle Steder en Del Uvilje mod at have gravide Kvinder i Arbejde, og det kunde da let blive til Skade for Moder og Barn, naar Indtægten svigtede.

Selv om jeg saaledes ikke mener, man hverken kan sige, at Kvinderne i Almindelighed bør nedlægge Arbejdet en bestemt Tid før Nedkomsten, eller at de, der har visse